

אהובה נבו (קיצונית)
מימין) בהפגנה
נגד בעלה, עמוס נבו
(משמאל, בחתונתו)

את רווחתה, שלומה, שלושה חודשים לפני יולי 1976 ומזונותיה. נחתם ב-5 ביולי 1976 הסכם בין התובעת לבין הנתבע, שקבע את מזונותיה.

על דרך חיהם רצופת המרורים של בני הזוג בלובשטיין נבו את רי חתימת ההסכם, מדובר בסעיף 4 של פרשת התביעה: "אחרי ש-נחתם ההסכם על שלום-בית, אכן חדל הנתבע להכות את התובעת.

הפגנה - לתען גט!

או הראיתי לה את סימני הבעייתות בקיר והיא הבינה והלכה. לא התלוננתי במישטרה ולא הלכתי לרופא. מפני שהתביישתי לעשות זאת.

אחרי שילדה אהובה בת, רחל, נסעו כולם - האם, האב והרך היילוד - כנאמר בסעיף 8 של כתב-התביעה, מבית-הדין לבית הוריה של אהובה. עמוס בא להתגורר עם אשתו ובתו בבית הוריה אשתו למשך עשרה ימים. מביתם של הוריה, נסעה אהובה לבית הוריה של עמוס, כדי לעי שות נסיון נוסף ולכונן שלום-בית. אולם, גם נסיון זה לא עלה יפה, ולא הביא לשיפור המצב בהתנהגות הנתבע. כנאמר בסעיף 9 בכתב-התביעה.

בסעיפים 10-12 נאמר: "מבית הורי הנתבע חזרו לבית התובעת, אשר היה מונח אחרי כמה שבועות שלא שהו בו. התובעת ביקרה מהנתבע כי יאות להזמין עוזר רחל לניקוי הבית וסידורו, לפני שיכנסו אליו, אך הנתבע סירב, בהבטיחו כי יעזור לתובעת בסידור הבית. כשהגיעו התובעות (אהובה ובתה רחל) והנתבע לבית, השאירן שם הנתבע, בתוך כל האיסור, ועזבן לאנחות, כי אמרו כי הולך הוא לעבודתו. הנתבע התקשרה לאמה ולחברתה וביקשה את עזרתו בניקוי וסידור הבית."

בכתב התביעה מציינת עוד אהובה, כי בעלה הגיש לבית הדין הרבני איזורים בפתח-תיק והתביעה לשלום-בית, אך בית הדין דחה את הבקשה וחזר ואמר לעמוס בעל-פה, פעמים אין ספור, כי "עליו ליתן לאשתו גט פטור, רגין וכי אין התובעת חייבת לחזור ולגור עם הנתבע. למעשה דחה בית-הדין את תביעת הבעל ל"שלום-בית, כשהוא מצדיק את התובעת, שעובה את ביתה".

עמוס נבו מסרב מאז לתת גט לאשתו, אלא אם כן - כך טוען נת האשה בסעיף 7 בכתב-התביעה - "הגט יהיה גט יקר". עמוס נבו לא היה מוכן להעביר לרשות כתבת העולם הזה את כתב-ההגנה.

תגובתו על האשמות אשתו: "הסיכסוך ביני ובין אשתי נמצא בהליכים מישפטיים, ואין בדעתי להיכנס למלחמת הצהרות והשמצות מעל דפי העיתונות. הגיר"ס שה של רעייתי ידועה לי מהטענות שהציגה בבית-המישפט, ואין בי דעתי להגיב עליה כלל וכלל. בתי-המישפט כבר פסקו ועוד יפסקו".

אך היה נכנס למצבי דיכאון תכופים, ולעיתים לא היה מדבר עם התובעת במשך שבועות רבים. הנתבע סירב לקבל טיפול פסיכיאטרי ואסר על התובעת להביא לביתה את הוריה ואת חבריה.

הצעירה הדתית נאבקה במשך שלוש שנים בדרכים המקובלות להשגת גט מבעלה, כתב גלי צה"ל. כשלא הצליחה במאמציה, ערכה הפגנה מול בניין אגודת העיתונאים

רוחיה, ואף אסר על התובעת לביקר את הוריה. במשך שנה וחצי לא היה לתובעת כל קשר עם הוריה.

שנתיים אחרי הנישואין הרתה אהובה, ועל אשר אירע בתקופת ההריון היא מספרת בסעיף 5 בכתב-התביעה: "במשך כל תקופת פת ההריון התנהג הנתבע באכזריות כלפי התובעת, למרות בחירתה לותיה והרגשתה הרעה. בחודש החמישי נאלצה התובעת לברוח מביתה לבית הוריה. הנתבע בא לבית הורי הנתבעת והתחנן בפניה כי תמחול לו על התנהגותו וכי ייטיב דרכו אם רק תחזור לביתה. הנתבע הבטיח כי ישפר דרכו, יתחיל ממשחקי הברוגו עם התובעת ויהיה בעל טוב ומתחשב. הרף הבטחתי המשיך עמוס בתקופת הדיכאון שלו ובמישחקי הברוגו שלו עם אשתו - כך מסופר, בלשון מישפטית יבשה. בסעיף 6 של פרשת-התביעה: "הנתבע חזרה וביקשה מן הנתבע כי יקבל טיפול פסיכולוגי מתאים, אך הנתבע סירב, בטענה שאינו מאמין בפסיכולוגיה."

סימני בעיטות בקיר

אותה עת אירע מיקרה נורא, שאליו את אהובה לקרוא את שכתבה לעזרה. בעדותה בבית-המישפט סיפרה אהובה: "מכונת-הכביסה של השכנה התקלקלה והיא באה אלינו כשהיינו באמצע ריב. זה היה כשבעלי בעט בקירות הדירה והיכה אותי ואני בכיתי. השכנה שאלה מה קרה,

יצאו במשך שנה, נישאו. סעיף 2 בפרשת התביעה, בתיק מ.א.805/80, אומר: "חיי בני ה' זוג לא עלו יפה, מיד עם נישואיהם. וזאת בשל התנהגותו החריגה של הנתבע, שאף נהג להכות

צה"ל ועורך התוכנית מדע ורפורם אה באותה תחנה, מסרב, מזה שלוש שנים, לתת לה גט. אחרי מאבקים ממושכים החליטה אהובה, "ללכת על הקלף האחרון" שנתר בידה, להפוך את בעייתה

ישאתי לבעלי כשאהבתי אותי, וקיוויתי לברית איתו חיים יפים... היו לנו ילדים גם לפני הנישואין, אך ינו בטוחים שאחרי הנישואין גבר עליהם...

שלושה ימים אחרי החתונה, עוררה הבעיה הראשונה: בע-התיישב במירפסת הדירה ונחל לבכות שהוא רוצה את אמה שלו, כי אין לו חברים בחתונה, שם גרנו. אמרתי לו אני מבנה אותך, ואיך יתכן זהיה לנו חברה, אם אנחנו רק יושה ימים במקום... לא עזר. והיינו צריכים לנסוע לשבו"ם לאמו, כדי לארגן את בעלי. ולושה החודשים הראשונים בכי לא הסתדרנו ורבנו על כל ר... אך הוויכוחים לא נגמרו. ילו בצורה כוגרת. כרגע של יליח לשכנעני בנכונות עמדו. ה היה מתחיל להכות אותי, ורי שלא הצליח לשכנע אותי בריו בוויכוח, הוא נפל כולו הריצפה, פרקדן, ונשך את יד הייתי משוכנעת שהוא עושה ת כבדיחה, כדי לפייס אותי, רצתי בצהוק, חשבת שהוא גם ויחבקני והריב ייגמר, אך

את התובעת, בשל התנהגותו נתבע אף נאלצה התובעת לברוח מביתה כמה פעמים.

סכין מיוחדת מלונדון

צעירותה, להפגין ליד תחנת גלי צה"ל, ליד בית סוקולוב ב"תל-אביב, ליד בית הורי של בעלי, ובפתח בניין האוניברסיטה, שבו לומד הבעל היסטוריה של עם ישראל. כן החליטה לחלק

עמוס ואהובה נבו בחתונתם נישואין באמצעות שדכן

עלונים, שבהם היא מבקשת את עזרת שני בעלה, שישפיעו כדי שיתן לה גט פטורין. סיפורם של השניים החל לפני שש שנים. בני הזוג, שניהם דתיים, נישאו באמצעות שידוך. אהובה הכירה את עמוס כשהייתה נערה בת 17. אחרי ש-

אם מהריצפה והתחיל להכות תי כמו שחובטים בשטיח. זהו קטע מתוך עדותה של עירה בת 24, אהובה נבו (בלובשטיין), לפני בית-המישפט המחוזי בתל-אביב, שם התבררה אחת זביעותיה הרבות נגד בעלה, עמוס נבו. הבעל, כתב יומן גלי